

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: S. M.**, proti **žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2005, č. j. 2005/18394/21, a návrhu na vydání předběžného opatření, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2005, č. j. 1 Cad 49/2005 - 28,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného blíže označeným v záhlaví tohoto usnesení bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 24. 2. 2005, č. j. KUOK/2959/05/OSV - DS/7025/SD - 28, ve věci nepovolení obnovy řízení týkající se pravomocných rozhodnutí ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. KUOK/145/05/OSV - DS/7025/SD - 324 a č. j. KUOK/147/05/OSV - DS/7025/SD - 325 ze dne 21. 1. 2005. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu a návrh na vydání předběžného opatření.

Usnesením ze dne 5. 9. 2005, č. j. 1 Cad 49/2005 - 28, zamítl Městský soud v Praze žalobcův návrh na vydání předběžného opatření. V odůvodnění uvedl, že žalobce neprokázal ani neosvědčil, že by bylo potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, jak to požaduje ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Dále uvedl, že žalobce se dožaduje státní sociální podpory, o níž ve smyslu platné právní úpravy podle § 66 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, v platném znění, rozhodují úřady státní sociální podpory a místní příslušnost těchto úřadů se řídí místem, kde je oprávněná osoba hlášena k trvalému pobytu podle zvláštních předpisů, pokud zákon nestanoví jinak. Žalobce má tedy možnost svoji tíživou sociální situaci řešit žádostí o přiznání této státní sociální podpory. Městský soud žalobce poučil, že proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti uvedenému usnesení kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádá jeho zrušení. Dále žádá o ustanovení advokáta a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103

odst. 1 písm. a), b), c), d) s. ř. s. V kasační stížnosti dále cituje ustanovení Ústavy a Listiny základních práv a svobod, která měla být napadeným rozhodnutím porušena.

Kasační stížnost je nepřijatelná a Nejvyšší správní soud ji jako takovou odmítl.

Důvody nepřijatelnosti kasační stížnosti jsou upraveny v ustanovení § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřijatelná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím, které slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků (§ 38 odst. 1 s. ř. s.), a to do doby, než se změní poměry nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.).

Rozhodnutí o předběžném opatření je tedy rozhodnutím dočasným, neboť předběžné opatření má pouze omezené trvání: není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl - jako v případě stěžovatele - návrh na vydání předběžného opatření zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé; Městský soud v Praze bude pokračovat v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

Za této situace nemělo žádný procesní význam rozhodovat o žádosti stěžovatele v kasační stížnosti o ustanovení advokáta a je bez procesního významu rozhodovat o odkladném účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu